

میدون و سوفیا

آزادباش به مناسبت حضور عمو!

پوریای عالمی

● سلام سوفیا... عشقم... ما وقتی بچه بودیم اجازه نداشتیم تلویزیون تماشا کنیم، اجازه نداشتیم برویم سر یخچال، اجازه نداشتیم سروصدا کنیم، اجازه نداشتیم ببریم کتیم، اجازه نداشتیم بگویم چه غذایی دوست داریم یا بگویم چه غذایی دوست نداریم، اجازه نداشتیم بگویم لباس جدید می خواهیم، اجازه نداشتیم لباسمان را پاره کنیم، اجازه نداشتیم کفشمان زودتر از دو سال گَشَش دربیاد، اجازه نداشتیم موهامان را بلند کنیم، اجازه نداشتیم بگویم نه، اجازه نداشتیم با دوست‌هایمان جلوی در بازی کنیم، اجازه نداشتیم از تلفن استفاده کنیم، اجازه نداشتیم با پول توجیبی‌مان چیزی را که دوست داریم بخریم باید پس‌انداز می‌کردیم تا چیزی که پدرمان دوست دارد بخریم، اجازه نداشتیم روی دیوار نقاشی کنیم، اجازه نداشتیم زودتر از پدرمان از سر سفره بلند شویم، اجازه نداشتیم زودتر از پدرمان سر سفره بنشینیم، اجازه نداشتیم سفره را جمع نکنیم، اجازه نداشتیم کتاب‌هایی را که دوست داریم بخوانیم، اجازه نداشتیم کتاب‌هایی را که دوست نداریم نخوانیم، اجازه نداشتیم انتخاب کنیم برویم دبیرستان یا هنرستان، اجازه نداشتیم وقتی رفیق دبیرستان بگویم انسانی بهتر است یا ریاضی، اجازه نداشتیم دانشگاهمان را انتخاب کنیم، اجازه نداشتیم عاشق شویم، اجازه نداشتیم ازدواج کنیم، اجازه نداشتیم بچه‌دار شویم، اجازه نداشتیم نفس بکشیم، اجازه نداشتیم حتی انگشت کنیم توی دماغمان... اما وقتی عمو ما که ۴۰ سال بود رفته بود خارج و برای خودش دکتر-مهندسی چیزی شده بود، از خارج می‌آمد ایران و می‌آمد خانه ما، بابای ما سریع آزادباش اعلام می‌کرد و ما اجازه داشتیم برویم سر یخچال و اجازه داشتیم ببریم کتیم و اجازه داشتیم روزنامه بخوانیم و اجازه داشتیم عاشق بشویم و اجازه داشتیم انگشت کنیم توی دماغمان. اتفاقا دیروز که اجازه دادند به هوای فشار فدراسیون جهانی، زنان ایرانی در استادیوم فوتبال حضور داشته باشند، یاد عموم افتادم که به باسام برای ملاحظه او فرصتی به ما می‌داد و یاد بچگی هام افتادم. نکته هم دقیقا اینجاست که همین که عمو فرنگی ما پاش را از خانه ما می‌گذاشت بیرون، آن خوشی را طوری از دماغمان درمی‌آوردند که تا مدت‌ها به فکر این غلط‌ها نیفتیم. عاشق غلط‌ها تو! میدون دوم

شترت روزنامه

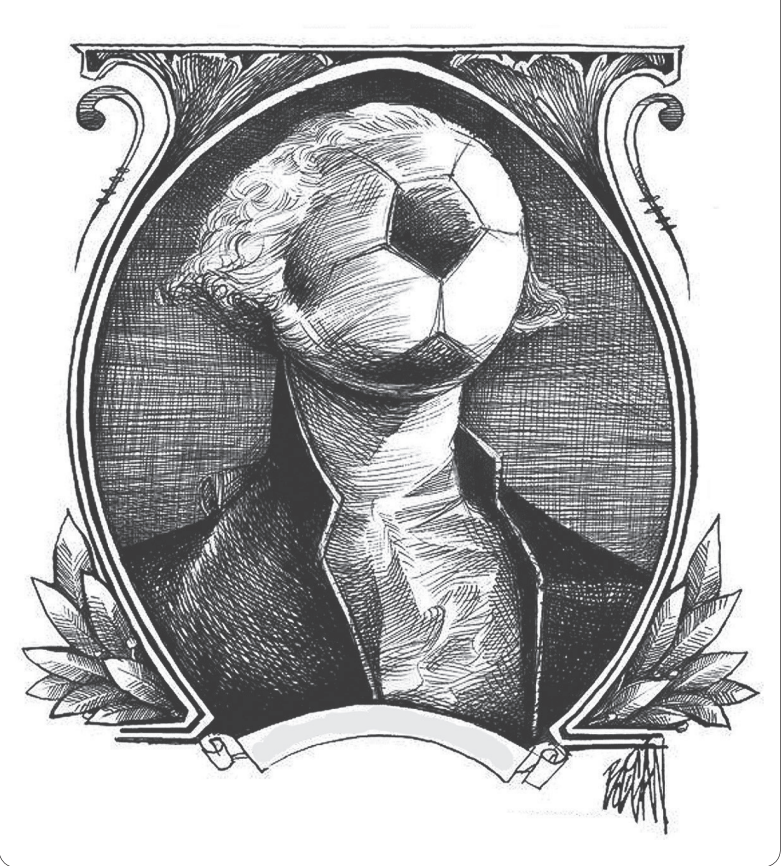
دوشنبه ۲۱ آبان ۱۳۹۷ • ۴ ربیع‌الاول ۱۴۴۰ • ۱۲ نوامبر ۲۰۱۸ • سال شانزدهم • شماره ۳۲۸۹ • ۱۶ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۱:۴۸ • اذان مغرب ۱۷:۱۹ • اذان صبح فردا ۵:۱۱ • طلوع آفتاب ۶:۳۸

روزنفرها

کارتون خواب

آتجل بولیگان

به بهانه دریافت چک ۴ میلیون دلاری تیم کاشیما از کنفدراسیون فوتبال آسیا

دور دنیا

کرد که برنده ۳۰ هزار فرانک سوئیس خواهد شد. نفرات دوم و سوم نیز به‌ترتیب ۲۰ هزار و ۱۰ هزار فرانک سوئیس دریافت خواهند کرد. علاقه‌مندان به شرکت در این مسابقه می‌توانند آثار خود را حداکثر تا ۱۰ ژانویه ۲۰۱۹ (پنجشنبه، ۲۰ دی ۱۳۹۷ ساعت ۱۲ ظهر به وقت اروپای مرکزی) به سایت www.truestoryaward.org ارسال کنند. آثار تحقیقی و تألیفی روزنامه‌نگاران باید در فاصله زمانی هرکدام سه‌هزار فرانک سوئیس دریافت می‌کنند که دریافت آن منوط به شرکت در مراسم اعطای جوایز است که ۳۱ آگوست ۲۰۱۹ (۹ مرداد ۱۳۹۸) در برن سوئیس برگزار خواهد شد. در نهایت ۵۰ عضو هیئت داوران از ۲۹ کشور بهترین اثر سال را انتخاب خواهند

جایزه‌ای جهانی برای روزنامه‌نگاری

شرق، عنوان نخستین جایزه جهانی روزنامه‌نگاری «داستان واقعی» (The True Story Award) است که بناست از هدف شنیدن صدای خبرنگاران و روزنامه‌نگاران فراتر از مرزهای کشورشان به انتخاب اهدا شود. هیئت برگزارکننده برای دریافت آثار روزنامه‌نگاران سراسر جهان فراخوان داده است. در این جایزه جهانی، آثار روزنامه‌نگاران به ۱۲ زبان داوری خواهد شد و در بخش فارسی نیز هیئت داوران ایرانی؛ امیرحسین چهلتن، نویسنده معاصر که سابقه نوشتن در روزنامه‌های آلمان را داشته و محمد قائد، روزنامه‌نگار، جستارنویس و مترجم

شرح یک زندگی سیاسی و روشنفکری گفت‌وگو با علیرضا علوی تبار

نرمالیزاسیون شکست خورد

سعید امامی گفت: نمی‌گذاریم همه چیز را به هم بزیند مہاجرانی مخالف نامزدی خاتمی بود بعد از بازداشت عبّدی، درگیری من با روحانی بالا گرفت اخراج شدم، به دستور روحانی «صبح امروز» تو یخانهٔ اصلاحات بود هنوز معتقدم هاشمی، عالیجناب سرخ پوش بود جلسه با روحانی یا عکس یادگاری؟ شرکت نکردم

در اقتصاد مبتنی بر بازار که در قیاس با اقتصاد برنامه‌ای ظاهرآ کور و غیرعقلانه است، سازوکارهای کنترلی متعددی وجود دارد که مستقل از اراده افراد زنگ خطر را به صدا درآورده و باعث تداوم تولید می‌شود. وقتی تولیدکننده کالا یا خدمت، دیگر از فروش نیروی کار خود سر باز می‌زند، سرمایه از طریق اعتصاب، هشداری را دریافت می‌کند مبنی بر اینکه تداوم تولید و اساس سود و سرمایه در خطر افتاده است و از این رهگذر بازار به اطلاعی گران‌بها دست می‌یابد که هیچ راه دیگری برای دستیابی به آن وجود ندارد و آن هم چیزی جز هزینه و نرخ دقیق تجدید حیات نیروی کار نیست!

بی‌جهت نیست که در هیچ‌کدام از اقتصادهای سرمایه‌داری معاصر اعتصاب نیروی کار به‌طور مطلق غیرقانونی نیست و اتحادیه‌های اصناف مختلف تنها قدرت‌شان چانه‌زنی درباره اجرت نیروی کار با حربه اعتصاب است (که در عمل به‌ندرت اتفاق می‌افتد؛ معامله و چانه‌زنی دائمی‌ای که نقشی مهم در تعیین دستمزد نیروی کار و در نتیجه نرخ کالا و چرخش امور دارد.

مدعی این یادداشت این است که در نظام سلامت کشور ما، نیروی کار سلامت در جوّهِ و ابعاد گوناگون (ترجیه، با همان مدیریت و سرمایه‌گذاری‌ای که در بخش تولید و فروش خدمت سر باز می‌زند و به‌طور روزافزونی این پدیده در حال گسترش است، اگرچه این موضوع پدیده‌ای جمعی و حتی توده‌ای بوده است، ولی چون نام اعتصاب بر آن نهاده شده و خود این نیروی کار هم نه آن را اعتصاب می‌دانست و نه این طور اعلام می‌کرد، خسارت این کم‌کاری را جامعه احساس کرد اما منفعت معمول اعتصاب، به ترتیبی که گفته شد، حاصل نشد. اگر مجموعه‌ای از پزشکان متخصص داخلی، استادان باسابقه این رشته‌ها که عمده کارشان ویزیت

آنا پالاسیو، وزیر خارجه سابق اسپانیا، با نوشتن یادداشتی از واشنگتن‌دی‌سی در چند رسانه انگلیسی‌زبان با عنوان «آیا نظم جهانی با خاشقجی مرده است» به دنیایی پرداخته که در آن فقط مبادلات اقتصادی مهم است؛ «دنیایی که در آن شهروندان نمی‌دانند باید چه انتظاری از رهبران‌شان داشته باشند و کشورها نمی‌دانند چه انتظاری از متدانشان داشته باشند». بخش‌هایی از این یادداشت را می‌خوانیم: اوایل ماه اکتبر، جمال خاشقجی، مقاله‌نویس واشنگتن‌پست و منتقد برجسته دولت سعودی، به کنسولگری عربستان‌سعودی در استانبول وارد شد تا استنادی را دریافت کند که بتواند با نامزد اهل ترکیه خود ازدواج کند. او به‌جای دریافت کمک از دولت کشورش، به‌دست تیمی از مأموران آن کشور شتخته، کشته و منته شد.

این جنایت تکان‌دهنده است که پرسش‌هایی جدی را مطرح می‌کند، به‌ویژه درباره برقراری تعادل میان دفاع از حقوق بشر و حفظ اتحادهای بلندمدت (و سودآور). مسئله اساسی‌تر اینکه بی‌شرمی دولت عربستان سعودی در قتل خاشقجی – و واکنش ضعیف رهبران غربی – به مردم سراسر جهان نشان داد که محاسبات ژئوپلیتیک چقدر سرد و بی‌رحمانه‌اند. شفافیت فضیلتی است که معمولاً همه از ترویج آن می‌گویند. اما در این مورد، افشای ماجرا هزینه‌ای در پی داشت. پیش‌تر این باور وجود داشت که اصول، ارزش‌ها و قواعد حداقل در روابط بین‌الملل ثابت ایجاد می‌کنند، اما این باور که اوایل سال با ماجرای مسموم‌شدن سرگئی اسکریپال، جاسوس دوجانبه سابق روسیه و دخترش در خاک بریتانیا متزلزل شده بود، بیش‌ازپیش متزلزل شد و نظم جهانی آسیب دید و شاید این آسیب تریمن‌ناپذیر باشد.

تأثیر مشروعیت‌زدای چنین ماجراهایی با کنارزدن بعضی از ضوابط رسمی –مانند آداب پوشش دیپلماتی و استانداردهای ارتباطاتی– تشدید می‌شود که ظهور رسانه‌های اجتماعی نیز به آن دامن زده است. همان‌طور که زندگی عمومی و خصوصی ما متأثر از این شبکه‌هاست، چهره‌های مطرح نیز از سوی آن تحت فشار قرار دارند تا نمودی «واقعی» و «طبیعی» مانند همسایگان و همکاران ما پیدا کنند یا بدانیم حتی پاپ فرانسیس یک آلبوم را منتشر کرده است. البته همه این تغییرات لزوماً بد نیستند. فروپاشی ساختارهای رسمی می‌تواند برای تفکر مستقل و

آکادمی

اعتصاب خاموش

بیماران است، اعلام می‌کردند که پس از این در بیمارستان‌های خصوصی کار نخواهند کرد (چراکه اجرت کار در این بیمارستان‌ها و ویزیت بیماران بدحال و اضطرابی، کفاف این کار را نمی‌دهد) شاید با اصلاح تعرفه ویزیت در ایس بیمارستان‌ها قدم مثبتی در جهت تعیین مابازای اقتصادی سلامت در کشور ما به‌دست می‌آمد. ولی این استادان چنین نکردند، هریک به‌طرقی فقط به کار سریایی روی آوردند و چون آتجا هم تعرفه‌ها واقعی نبود، به‌جای تلاش در اصلاح آن به استفاده فراوان از دستگاهی تشخیصی یا درمانی که تعرفه مناسب‌تری داشت، رو آوردند یا در نهایت به سمت رشته‌ای رفتند که شامل این امکانات هم می‌شد. حال آنکه در صورت وقت و مجال کافی برای ویزیت بیماران، به این حجم از اسکوپی و گرافی مختلف اصلاً لازم نبود. بسیاری هم کار پرخطر و پرمسئولیت ویزیت بیماران بستری را برای همیشه ترک کردند و به کارهای اقتصادی دیگر روی آوردند.

یکی از فلسفه‌های وجودی بخش‌های خصوصی جذب سرمایه‌های اندوخته پزشکان به نظام سلامت است. بی‌تردید برای آن زمان که کار بالینی با بالا رفتن سن دشوار می‌شود، چنین سرمایه‌گذاری‌ای از طریق خرید سهام و شرکت در تصمیم‌گیری‌های پزشکی، عنوان سهام‌دار و عضو هیئت‌مدیره که خود نوعی کار پزشکی است، بسیار اخلاقی‌تر است تا سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی دیگر.

غیبت این استادان رفته‌رفته این بیمارستان‌ها را به مراکز جراحی تبدیل کرد، درحالی‌که بخش خصوصی به دلایل کاملاً اقتصادی (یعنی عدم کفاف دستمزد) از تولید و فروش خدمت سر باز می‌زند و به‌طور روزافزونی این پدیده در حال گسترش است. اگرچه این موضوع پدیده‌ای جمعی و حتی توده‌ای بوده است، ولی چون نام اعتصاب بر آن نهاده شده و خود این نیروی کار هم نه آن را اعتصاب می‌دانست و نه این طور اعلام می‌کرد، خسارت این کم‌کاری را جامعه احساس کرد اما منفعت معمول اعتصاب، به ترتیبی که گفته شد، حاصل نشد. اگر مجموعه‌ای از پزشکان متخصص داخلی، استادان باسابقه این رشته‌ها که عمده کارشان ویزیت

نگاه سبز

دو چرخه، برگ برنده شهرداران پاریس و تهران

محمد درویش

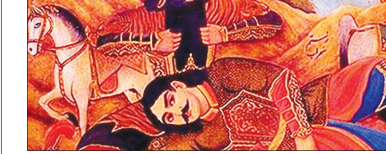
بنا بر گزارش روترز، از سپتامبر ۲۰۱۹، Ile-de-France Mobilités، شبکه حمل‌ونقل عمومی در محدوده پاریس، ۱۰ هزار دوچرخه برقی را برای کرایه‌کردن طولانی‌مدت عرضه می‌کند. شهرداری پاریس در نظر دارد تا این سرویس را به ۲۰ هزار گسترش داده و بزرگ‌ترین برنامه دوچرخه‌های برقی کرایه‌ای را رقم بزند، اما هدف اصلی، تشویق مردم به دوچرخه‌سواری در محدوده گسترده‌ای از پاریس است که ۱۰ میلیون نفر جمعیت دارد. گفتنی آنکه در حال حاضر تردد با دوچرخه تنها ۱٫۶ درصد از رفت‌وآمد روزانه را شامل می‌شود و آنها می‌خواهند در کمتر از پنج‌سال این میزان را ۱۰ برابر افزایش دهند. به گفته مدیر شبکه حمل‌ونقل عمومی؛ «دوچرخه‌های برقی پتانسیل زیادی دارند. آنها راهی مؤثر و محیط‌زیستی برای رسیدن به ایستگاه قطار به منظور تردد در مسیرهای نسبتاً کوتاه هستند که می‌توانند جایگزین خودرو شوند». البته این برنامه با برنامه‌های دوچرخه‌های کرایه‌ای که می‌توان آنها را برای چندساعت در اختیار داشت تفاوت دارد. دوچرخه‌های برقی را می‌توان به مبلغ ۴۰ یورو در ماه کرایه کرد، نیمی از این مبلغ می‌تواند از جانب کارفرمایان پرداخت شود.

خواننده عزیز «شرق»!

همان‌طور که مشاهده می‌کنید، شهردار پاریس می‌خواهد در یک ضرب‌الاجل آنی، عقب‌ماندگی شهر متوّش را در تغییر سبک زندگی پاریس‌نشینان به نسبت همتایانشان در آمستردام، زوریخ، کپنهاگ، لندن و... جبران کرده و به‌سرعت نسبت به طراحی و ساخت مسیرهای ایمن دوچرخه‌سواری و ترویج دوچرخه‌های برقی اقدام کند. امیدوارم داوطلب پیروز در ورود به ساختمان بهشت؛ یعنی سومین شهردار تهران، در کمتر از ۱۸ ماه گذشته، این‌بار با توجه به تنگناهای مالی، بهترین تصمیم را بگیرد و مهم‌تر آنکه خود اهل رکاب باشد. این شاید آخرین فرصت برای اقبال دوباره تهرانی‌ها به لیست امید باشد.

پیشنهاد

شخصیت رستم در شاهنامه

۱۱:۳۰ در سالن کنفرانس بیمارستان ایرانمهر (خیابان شریعتی، دوراهی قلهک) برگزار می‌شود. در پایان نیز صاحب‌نظران و علاقه‌مندان درباره موضوع به بحث و تبادل‌نظر می‌پردازند. ورود برای عموم آزاد است.

دویست‌ونودمین سمینار ادواری عصب‌پژوهی اجتماعی به شخصیت رستم در شاهنامه اختصاص دارد. سخنران این نشست دکتر تورج نیریزی است. این سمینار روز پنجشنبه، ۲۴ آبان، از ساعت ۸:۳۰ تا